

Αμοιβολόγιο

[Μοιράστηκε στο Δικηγορικό Συνέδριο 1997]

Ο τρόπος προσδιορισμού των αμοιβών όπως κατοχυρώνεται στον Κώδικα Δικηγόρων αντιστοιχεί σε άλλες, παλιότερες εποχές, όταν το μεγαλύτερο μέρος των δικηγορικών εργασιών περιστρέφονταν γύρω από την δικαστική επίλυση των διαφορών. Η εποχή αυτή έχει παρέλθει: αφενός ολοένα και περισσότερα τμήματα του πληθυσμού δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να προσφύγουν στη δικαιοσύνη, αφετέρου έχει αυξηθεί σημαντικά το ειδικό βάρος νέων δυναμικών τομέων οικονομίας που απαιτούν μορφές συμβουλευτικής δικηγορίας, προπάντων κατά την κατάρτιση συμβάσεων.

Σήμερα συνεπώς είναι αναγκαία η αναδιάταξη της δικηγορικής ύλης ώστε αφενός μεν το κοινωνικό σύνολο (και ιδιαίτερα τα μικρομεσαία οικονομικά στρώματα) να απαλλαγεί από περιττές στις σημερινές συνθήκες υποχρεωτικές παραστάσεις και δικηγορικές αμοιβές, αφετέρου δε να υπαχθούν και τυπικά στη δικηγορική ύλη σημαντικές κατηγορίες συναλλαγών που ενώ προϋποθέτουν αποκλειστικά και μόνο εργασία δικηγόρου δεν προβλέπουν παράστασή του σε αυτές με αποτέλεσμα όχι μόνο την απώλεια της αμοιβής του αλλά και σοβαρών πόρων των ασφαλιστικών μας φορέων και του Ταμείου συνεργασίας προς όφελος είτε των συναλλασσομένων (κυρίως Τραπεζών, μεγάλων εταιριών κλπ) είτε άλλων επαγγελματιών που επωφελούνται από την κατάσταση αυτή και καρπούνται αμοιβές δικηγορικής εργασίας, την οποία απλά αντιγράφουν.

Ο Δικηγορικός Κώδικας, αντί να επιβάλλει την υποχρεωτική παράσταση δικηγόρων είτε σε πενιχρού αντικειμένου αστικές δίκες, είτε σε δίκες χωρίς αντιδικία, είτε ακόμη και σε πωλητές ακινήτων μικρής αξίας, δημιουργώντας περιττή επιβάρυνση και εύλογη δυσaréσκεια κατά των δικηγόρων, πρέπει επιτέλους να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του σήμερα και να κατευθυνθεί στην κατοχύρωση της δικηγορικής εργασίας σε τομείς που η καθιέρωση της δικηγορικής παράστασης είναι και συναλλακτικά ώριμη και κοινωνικά αναγκαία και πραγματικά επωφελής για τα συμφέροντα των συναλλασσομένων, επιβαρύνοντας όχι τα χαμηλά εισοδηματικά κοινωνικά στρώματα, αλλά τους μεγάλους Οργανισμούς και επιχειρήσεις που ζουν σε βάρος τους. Ενδεικτικά:

- Δημόσια έργα, Τραπεζικές συμβάσεις (δανειακές και άλλες), μεγάλες εμπορικές συμβάσεις ιδίως στους δυναμικούς τομείς της οικονομίας (πνευματικά δικαιώματα, ΜΜΕ, βιομηχανική ιδιοκτησία, διαφήμιση, μεταφορικές και ασφαλιστικές συμβάσεις, διεθνείς και εσωτερικές εμπορικές συναλλαγές, leasing, franchising, αντιπροσωπείες, συμβουλευτική επιχειρήσεων) και ακόμα μισθώσεις επαγγελματικής στέγης και εταιρικά είναι τα σημερινά και αυριανά πεδία εκμετάλλευσης της απλήρωτης και ακατοχύρωτης δικηγορικής εργασίας, από τα οποία διαφεύγουν καθημερινά δισεκατομμύρια πόρων Ταμείου Συνεργασίας, δικηγορικών αμοιβών, ασφαλιστικών οργανισμών και κρατικών φόρων προς όφελος του ιδιωτικού τομέα, των μεγάλων επιχειρήσεων και των παραδικηγορικών επαγγελματιών.

Είναι επίσης αναγκαίος ο εκσυγχρονισμός του Δικηγορικού Κώδικα και η θεσμοθέτηση ενός νέου καθεστώτος δικηγορικών αμοιβών ώστε να σταματήσει η αντιφατικότητα στον τρόπο καθορισμού τους, να περιληφθούν εργασίες δικαστικές και εξώδικες που δεν είχαν τότε προβλεφθεί, να καθιερωθούν από το ΔΣΑ ενιαία ελάχιστα όρια αμοιβών με σύγχρονα κριτήρια, να πάψει να αποτελεί ο ίδιος ο Δικηγορικός Κώδικας πηγή εκμετάλλευσης δικηγόρων από ιδιώτες και

ασφαλιστικές εταιρίες, να αποδίδονται πραγματικές δικαστικές δαπάνες και να απαλλαγεί επιτέλους η καθημερινή δικηγορία από το κρυφτούλι της αμοιβής, τον ανταγωνισμό και την αδιαφάνεια στον καθορισμό του ποσού:

- Κατάργηση της μεταλλικής δραχμής και καθιέρωση συγκεκριμένων ελαχίστων ποσών αμοιβής, είτε σύμφωνα με την αξία του επίδικου αντικείμενου, για κάθε δικαστική, εξώδικη και άλλη εργασία, με σύγχρονα επαγγελματικά και κοινωνικά κριτήρια από τους Δικηγορικούς Συλλόγους, αναπροσαρμοζόμενα ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

- Υποχρέωση των ασφαλιστικών εταιριών που απασχολούν δικηγόρους κατ' αποκοπή να καταθέτουν στο ΔΣΑ ολόκληρο το ποσό της νόμιμης αμοιβής τους ώστε να αποφεύγονται οι καταστρατηγήσεις.

Στα πλαίσια αυτά προτείνονται οι εξής αλλαγές στον Κώδικα Δικηγόρων:

1. Το άρθρο 93 καταργείται στα πλαίσια ευρύτερης διάταξης που αφορά την απαγόρευση άσκησης δικηγορίας στους βουλευτές, τους καθηγητές και στους έμμισθους του δημοσίου

(διάταξη που πρέπει συστηματικά να ενταχθεί στο κεφάλαιο περί κωλυμάτων).

2. Το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 96§2 αντικαθίσταται ως εξής:

Το ποσό αυτό ορίζεται σε ποσοστό 1% επί του αιτουμένου ποσού άνω των 5.000.000 δρχ ή εάν το αίτημα της αγωγής δεν συνίσταται σε χρηματική απαίτηση σε ποσοστό 1% επί τη βάσει της αξίας του αντικείμενου της αγωγής, όπως αυτή προσδιορίζεται στο δικόγραφο της αγωγής και εφόσον αυτή υπερβαίνει τα 5.000.000 δρχ.. Εξαιρούνται οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 663 ΚΠολΔ.

Για τις διαφορές που δεν δύνανται ως εκ της φύσεως τους να αποτιμηθούν σε χρήμα, η αμοιβή που προκαταβάλλεται υπολογίζεται κατά το άρθρο 100§4.

3. Το άρθρο 99 αντικαθίσταται ως εξής:

Τα ελάχιστα όρια της αμοιβής επί των πολιτικών υποθέσεων, των ποινικών και ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων και αρχών, όπως ορίζονται εις τα επόμενα άρθρα, εκτός των εν αρθρ. 94 και 124 αναγραφόμενων, καθώς και των εξώδικων, πλην των εν τοις αρθρ. 160 και 161, αναπροσαρμόζονται κατ' έτος δι' αποφάσεως του Υπουργού της Δικαιοσύνης, μετά σύμφωνον γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Στα άρθρα 100 επ. ορίζεται ρητώς το ελάχιστο όριο αμοιβής σε ύψος που ανέρχεται στο τριπλάσιο της σημερινής αντιστοιχίας ελαχίστων ορίων επί μεταλλικής δραχμής.

(Με απόφαση του Δ.Σ. του ΔΣΑ ορίζεται ότι οι ασφαλιστικές εταιρείες προκαταβάλλουν ολόκληρο το ποσό της προεισπραττόμενης αμοιβής, το οποίο αποδίδεται στον δικαιούχο την επόμενη εργάσιμη ημέρα).

5. Στο άρθρο 161 προστίθεται παράγραφος 9: «Πάσχουν ακυρότητας οι κάτωθι υπό τα στοιχεία α-γ δικαιοπραξίες εάν αντίγραφο τους δεν έχει κατατεθεί στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο του τόπου σύναψης της συμβάσεως και τα πρωτότυπα δεν φέρουν σφραγίδα θεωρήσεως και βεβαίωση προεισπράξεως της δικηγορικής αμοιβής. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται επί: α) συμβάσεων, οιαδήποτε είδους, το αντικείμενο των οποίων υπερβαίνει τα 5.000.000 δραχμές, β) συμβάσεων μίσθωσης επαγγελματικής στέγης, με τις οποίες συμφωνείται μηνιαίο μίσθωμα άνω των 200.000 δρχ, γ) καταστατικά εταιρειών ανεξαρτήτως του ύψους των κεφαλαίων αυτών».

Για την Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας

Δημήτρης Σαραφινός